

han som sindsfyg paa St. Hans Hospital 1879. Enken angiver, at hun efter hans Død kun har modtaget en halvårlig Husleiehjælp paa 30 Kr., og da den lille Kapital, som var sammenparet i Grønland, er bleven formindsket ved Mandens lange Sygdom, kan hun ikke skaffe sig og en Adoptivdatter Underhold, navnlig fordi hendes svage Helbred hindrer hende i at fortjene Noget. Da hun har erholdt Afslag paa et til Indenrigsministeriet indgivet Andragende om en årlig Understøttelse, henvender hun sig nu til Rigsdagen for ved dens Hjælp at opnaa en saadan.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

42. Fra Landstabsmaler Axel Schjovelin om en Understøttelse i kunstnerisk Diemed. (Indbragt den 20de December 1884 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen.)

Andrageren bemærker, at han i en længere Mærcefte, tilbids med Understøttelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, har bereist Landets forskjellige Egne og optaget Tegninger af saavidt muligt alle ved Alder og Størrelse eller ved historiske Mindes mærkelige gamle Træer. Da han ønskede at kunne radere disse Tegninger i Kobber og derefter udgive dem med fornødne Dplysninger, ansøgte han ovennævnte Ministerium om en Understøttelse paa 400 Kr., som han derefter haabede ligeledes at erholde i to paafølgende Aar, men modtog det Svar, at man savnede Midler til saadan Understøttelse, og paa Ansøgninger til det Classenske Fideikommiss og Ballø Stift meddeltes ham, at det laa udenfor de paagjældende Stiftelses Opgave af deres Midler at støtte et saadant Foretagende. Andrageren henvender sig derfor nu til Rigsdagen om en Understøttelse af 1,200 Kr. til det nævnte Foretagende, idet han bemærker, at der rundt om i Landet endnu findes Rømpetræer af Eg og Bøg, som i Udvikling høre til de skønneste i Europa og i Alder næsten naae til den danske Histories Begyndelse, men som desværre forsvinde efterhaanden, og hvis Mage aldrig mere kan frembringes heri Landet. Han antager derfor, at det maatte være af meget stor Interesse at samle alle de mærkelige Træer, der endnu ere tilbage, og udgive dem, omtrent en Snes i Tallet, i kunstnerisk udførte Raderinger. Men da saadanne Arbejder ikke betale sig, og han savner Midler til paa egen Betøstning at gjennemføre Arbeidet, beder han om Rigsdagens Bistand dertil, navnlig fordi en saadan Samling vil faae langt større Betydning for de kommende Slægter end for den nulevende, da hine ellers neppe ville kunne gjøre sig noget Begreb om, hvilke mægtige Træer der endnu i vor Tid fandtes heri Landet. Andragendet anbefales varmt af Overførster Müller og Kammerherre Worsaae.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

43. Fra Invalid, forhenværende Sergent S. S. Larsen af Nyborg om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 20de December 1884 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds, N. Jensen.)

Andrageren angiver, at han i 1861 kom i den militære Tjeneste, men kasseredes 1865 for Dienvagthed, hvilken var paadrægen i Krigen 1864, og for hvilken han var under Lægebehandling ved Bataillon og paa GarnisonsSygehuset. En Indstilling af Bataillon i 1865 om at tilstaa ham Invalideforjøgelse førte til Intet. Da han efter Kassationen ikke kunde vende tilbage til sin tidligere Livsstilling som Typograf, paa Grund af sit svage Syn, søgte han forskjellige af de Poster, der sædvanlig gives Underofficerer, men afvistes altid med den Bemærkning, at hans Invaliditet var til Hinder. Ved at skjule sin Svagthed opnaaede han nogle Maaneders Ansættelse ved Grændsegendarmeriet, men blev, da han ikke kunde besørge Mattjenesten, afskediget med den Bemærkning, at han ikke egnede sig for denne Tjeneste. 1867 søgte han Gjenansættelse i Hæren og ansattes i en lignende Stilling som den, han forlod 1865. 2 Aar senere indstillede hans Bataillon ham til 8 Aars Tjenestetegnet, hvilket foranledigede Ministeriet til at reise Tiltale imod ham, fordi han 2